

Naar man vil forstaa, hvorledes den afgaaede Justitsminister i det store og hele er kommen til den Tanke, at man skulde begrænse Lovforslaget om Retsplejereformen, vil jeg henvise til de Udtalelser, der ere faldne fra den Mands Fader, fra Overretsprokurator Alberti, i Samlingen 1880—81. Da udtalte han sin store Misfornøjelse med det forelagte Lovforslag, fordi han mente, at det gik alt for vidt. Han beklagede sig særlig over Umiddelbarhedsprincippet, der vilde volde Borgerne saa store Byrder, og som han ikke mente var tilfredsstillende. Han var meget misfornøjet med, at Højesteret efter Reformen ikke kom til at have den fremtrædende Stilling, som den hidtil har haft og ogsaa overvejende beholder efter det her foreliggende Lovforslag. Han beklagede sig over, at der var mange Embedsmænd og faa Jurisdiktioner. Dette sidste gennemførte han ikke saaledes, at han sagde: Saa maa vi nøjes med en Embedsmand i hver Jurisdiktion. Men naar Tanken om, at vi skulde beholde de mange Jurisdiktioner, skal gennemføres uden at volde større Udgifter, kommer man til det, vi ere komne til i dette Lovforslag. Afdøde Overretsprokurator Alberti havde ogsaa andre Tanker fremme, som ogsaa have mærket Lovforslaget her. Han talte ogsaa om Vigtigheden eller Nødvendigheden af, at der blev truffet Bestemmelser for Varetægtsarrest. Saadanne Bestemmelser fandtes ikke i Lovforslaget i 1880—81, de kom senere frem, men her blive de udvidede.

Naar man endelig vilde spørge, om der var noget Omraade, nogen Bestemmelse i dette Lovforslag, hvor den afgaaede Justitsministers Bevidsthed om egen Brøde kunde have haft nogen Indflydelse paa, hvorledes han ønskede Forslaget formet, skulde det i alt Fald ikke være blandt de Bestemmelser, der ere truffet i Retssikkerhedens Interesse, men i de Bestemmelser, der ere truffet i sigtedes Interesse. Der er mange saadanne nye Bestemmelser, der hidrøre fra ham, der er f. Eks. den Bestemmelse, at det skal afgøres ved Nævninger, om der skal gives Erstatning for Varetægtsarrest. Det er vistnok den forhenværende Justitsministers eget Barn; den fandtes ikke i de foregaaende Lovforslag, det har han vel selv fundet paa. Men der er dog ingen, som vil tro, at denne Mand har kunnet have nogen Forestilling om, at naar han først kom i Berøring med Justitsen, skulde denne Bestemmelse hjælpe ham. Han er naturligvis gaaet ud fra dette: saa længe den gaar, saa gaar

den, men heller ikke et Øjeblik længere, saa kan det ikke hjælpe, hvad der end staar i Lovforslaget om Retsplejen. Der er en Bestemmelse, som man undertiden kunde komme til at tænke paa i den sidste Tid, naar man ser, hvorledes denne Forbryder Alberti omgaaes med Tilstaaelser; han siger: Jeg tilstaaer dette, men jeg forbeholder mig at tilbagekalde min Tilstaaelse. Det er den Bestemmelse, der findes i Lovforslaget om, at en Tilstaaelse kan til enhver Tid tilbagekaldes. Det er i og for sig ret selvfølgeligt. Men hvis der deri skulde ligge, at en egen Tilstaaelse, der først er afgiven og senere tilbagekaldes, ikke skulde have nogen som helst Beviskraft, vilde en saadan Regel være et Brud paa den Regel, som i det hele gælder ifølge Loven, at Bevisbedømmelsen er fri, og jeg udtalte mig ogsaa i denne Retning ved Behandlingen af Lovforslaget i Foraaret, at der ikke kunde tillægges denne Bestemmelse den samme Vægt, som den daværende Justitsminister gjorde.

Jeg vil altsaa ende med at slaa fast, at der hos dette Ting, og særlig hos mig personlig, ingenlunde fattes Villighed til at drøfte saadanne mindre Ændringer i det foreliggende Lovforslag, som kunne tænkes gennemførte uden at gribe forstyrrende ind i Helheden, men vi maa paa det allerbestemteste tilbagevise den Paastand, den Beskyldning, den grove Beskyldning, som er kommen frem, at visse Bestemmelser i dette Lovforslag aabenbart bære Præg af at hidrøre fra en Forbryder, det er jo endda til Dels Bestemmelser, som hidrøre fra et helt andet Ophav end den foregaaende Justitsminister, og jeg tror, at de fremtidige Forhandlinger om dette Lovforslag vilde gaa heldigere, dersom det ærede Medlem, som har fremsat denne Beskyldning, kunde bekvemme sig til klart og aabent at tilbagekalde den. Det er jo imidlertid noget, vi Politikere ikke have ret godt ved at gøre, saa det kan vel ikke ventes. Jeg tror paa den anden Side, at det allerede fremgaar af det, jeg har sagt, og yderligere vil fremgaa af Debatten og endnu yderligere vil kunne belyses gennem den eventuelle Udvalgsbehandling, om det behøves, at denne Beskyldning, at visse Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag og i det i Foraaret vedtagne Lovforslag bære Forbryderpræg, er uberettiget.

Borghjerg: Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, stemte i Fjor imod den Alberti'ske Retsreform. Vi stemte imod,